

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Igazgatótanácsosok a parla- mentben.

Pécs, 1897. március 18.

A kormánypárton nagy műfelháborodást keltett a Morzsányi províziós esete s a gseftelésen rajta csipett képviselőt olyan vehemenciával lökték ki maguk közül, mintha megannyi Cató ült volna fölötté törvényt.

Pedig hát ezt a statáriumot nem az erkölcsi felháborodás, hanem a megrémülés idézte elő, a megrémülés a fölött, hogy most már a sápolóknak valamennyinek a körmére találnak ütni s akkor aligha fogja magát kifizetni a kormánypárti képviselőség. A szigorú itélettel tehát figyelmeztetni akarták a híveket, hogy ezentúl óvatosabban csinálják a dolgot, nehogy rajta vesztessenek, különösen pedig ne fogadjanak el provízió ígéreteket, mint Morzsányi, hanem csak készpénzben leolvasott provízió mellett dolgozzanak, mert a megkapott províziót le lehet tagadni, de ha az ígéretet akár az ígértevé, akár annak elfogadója tagadja le, soha sem kellemes dolog a befolyással kereskedő képviselő urakra.

Okkal-móddal fel lehet váltani csengő ére a képviselői befolyást, csak a lát-szatra kell gondosan vigyázni. Itt vannak mindjárt a különböző pénzüzetek igaz-

gatóságaiban ülő képviselő urak, pedig hát mennyien vannak, akik szintén nem tesznek egyebet, mint értékesítik a kormányra gyakorolható befolyásukat. Azok a pénzüzetek, a melyek az állammal üzletet akarnak kötni, a kormánytól valami kedvezményre tartanak igényt, a kincstári pénzkészletek elhelyezéséből olcsó vagy éppen ingyenes forgalmi tőkére spekulálnak, beválasztják igazgatóságaikba a befolyásosabb képviselőket, akik aztán a kormánynál kijárák a várt előnyöket s ezért zsebre vágják a busás igazgatósági tantiémeket.

Ezt még szabad tenni nyíltan is, mert hisz itt meg lehet menteni a külszint azzal az okoskodással, hogy a képviselő igazgatótanácsosok nem a közbejárásért kapják a tantiémeket, ezek nekik, mint az igazgatóság tagjainak, megjárnak akkor is, ha a kormánynál az ujjukat sem mozditják meg az intézet érdekében. Persze az a kérdés, hogy azok az intézetek beválasztanak-e a kellő szakértelemmel sem bíró képviselőket igazgatóságaikba, ha nem közbenjáró ügynökök akarnak őket felhasználni, az nem nagyon alterálja azokat az urakat.

Az igazgatótanácsos urakat tehát meg kell menteni minden áron, mert különben nagyon sok mameluk ur esnék el a közvetett jutalomtól, akiket a kormánynak közvetlenül jutalmazni nem áll módjában. A

Morzsányi-esetben olyan puritán felfogást tanusított kormánypárt ezért keres kibuvót a legutóbb bejelentett összeférhetlenségi eset szereplői számára.

A kis luteri helyébe lépő osztályorszájátékok a kormány tudvalevőleg kiadta bérbe a Budapesti Takarékpénztár és Országos Zálogkölcsonzó Intézet című részvénytársaságnak 20 évre, amely társaságnak elnöke Tolnay Lajos képviselő, igazgató tanácsosai Benke Gyula és Samuel Lázár képviselők, jogtanácsosa pedig Neumann Ármin szintén orsz. képviselő.

Minthogy az összeférhetlenségi törvény szerint az országgyűlési képviselő nem lehet a kormánynyal szerződés alapján állandó vagy tartós üzleti viszonyban álló pénzüzet elnöke, igazgatója, igazgatósági tanácsosa, jogtanácsosa vagy hivatalnok, Várossy Gyula képviselő bejelentette ezt az esetet a képviselőháznak, mely azt elbírálás végett kiadta a mentelmi bizottságnak. A mentelmi bizottság azonban dehogy hagyna veszni négy jó mamelukot, kibuvót keres tehát, hogy a kormánynyal 20 évi üzleti szerződést kötött pénzüzet elnöke, igazgatótanácsosai és jogtanácsosa megtarthassák képviselői mandátumaik mellett a kérdéses intézetnél elfoglalt állásaikat is.

Ezt a kibuvót abban találták meg, hogy az összeférhetlenségi törvény csak

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Simon.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A szeplős arca egészen nekivörösödött, mikor az ujonan megválasztott jegyző a sáros utca közepén karonragadta és rekedt borizú hangjával a fülébe ordította, hogy tisztítsa ki a nagy ivószobát, mert ott tartja meg az installációt.

A vöröshaju emberke szeretett volna valamit mondani, — meglátszott ez a vonagló szeplős arcán és a véres szemén, valami gorombát, elutasítót — de a toroka összeszorult s csak úgy hangtalanul bámult a nyurga jegyzőre, ki a hátracsapott zerge-szakálos zöld kalapjával kihívón állt meg előtte, majd mikor már jó ideig fixirozta, sarkon fordult és feszes, bizonytalan léptekkel támolygott a lakásába.

Simon zsidó akkorát lélezett, hogy a melle csak úgy ropogott belé. A két vékony kezét ökölbe szoritotta és megfenyegette velök a jegyző-lakot; aztán lassan haza indult.

Igazán, szánalmas alak volt, a hogy a kaszás lábaival dagasztotta a bokáig érő dágványt. Egy-egy jóképű parasztember oda is kiáltotta neki, hogy kerüljön a házak mellé, a hol megszikadt már a föld; de

Simon nem hallott, vagy nem akart semmit hallani, mert csak továbbra is a kocsit közepén maradt.

Néha megállt, majd megint neki iramodott, mintha kergetné valaki, kitől irtózik agyvelőjének legsötétebb gondolataival, lelkének legsötétebb utálatával . . .

A templom előtt nagy embertömeg várta Simon zsidót, mert már hire futott a faluban, hogy józan ember létére micsoda furcsaságokat követ el.

Meghökent erre a nem várt fogadtatásra és egerutat akart venni, de mire elhatározta volna magát, hogy merre szökjék, egészen körülfozták.

A fejében idomtalan, rémes tervek zakatoltak: az egyik a homlokán akart kitörni, a másik a lüktető halántékán, egy harmadik pedig a szemét kinozta véresre, úgy hogy irtózat volt ránézni. Mit csináljon most?

Elmondja a falu hallatára, hogy miért van így megkeveredve? Hisz magamagát gyalázza meg, ha kikürtöli a lelkét hónapok óta kinzó pokoli gyötrelmet. Kikacagja az utolsó iskolás gyerek, ha bevallja, hogy félti a fiatal feleségét attól a nyurga, hetyke jegyzőtől.

Pedig mennyire félti!

Érzi, hogy a teste, a lelke sorvad nap-nap után, nem is volna kár az életéért, de irtózik még a gondolattól is, hogy valamikor az ő csodaszép, tüzesvérű felesége

annak az embernek a vállára hajtea szőke-fürtös fejét. Ugy érzi, mintha durva kezek marcangolnák a szívet, ha álmatlan éjszakákon azon tépelődik, hogy hátha mégis előbb kiszakad a lélek a nyavalyás testéből, mint amazéból. És most? Most pedig elfogja az ut közepén és ráparancsol, hogy így tegyen, meg úgy tegyen . . .

Nem! Csak azért sem! Fölbuzdul benne a hamisittatlan keleti vér, az a zajongó csödület pedig még jobban megvadítja. Fene kedvet érez hozzá, hogy fölláziassa ezeket a jámbor embereket a jegyzőjük ellen. Csak egyszer a nép ítéletét megnyerje magának, a többit aztán elvégzi ő, a kigunyolt, meg-rugdosott, semmibe se vett zsidó.

A teste megnyulik erre az öndicsérő gondolatra, a fejét dacosan fölveti, mintha a világot akarná kihívni párosviadalra.

De úgy meggörnyedt hirtelen, mint a hátbavágott ember, azoktól a szánalmas mosolyoktól, mikkel ezek az egyszerű, istenadta parasztlak fogadták.

Most jutott eszébe, hogy ő nem férfi, csak közönséges zsidó, az emberiség salakja, szemetje, kinek még hozzá olyan rút a pó-fája hogy az esztelen csecsemő is megrémül tőle. Ha féltékeny, akkor kinevetik, ha természetes jogait követeli, kifütyöli ez a há-látlan publikum — a világ . . .

Valami lealázó keserűséget érzett ezekre a gondolatokra. Hogyan? Hát nem-e olyan teremtménye ő az istennek, mint a többiek?

akkor mondja ki a képviselőséget összeférhetetlennek a bankigazgatósággal, ha a vállalkozásból folyó nyereség nincs fixirozva, hanem esetleges. Pedig még kibuvónak is nagyon gyenge ez az okoskodás, mert az ellenkezik nemcsak a törvény intenciójával, hanem annak rideg betűjével is.

Az az „esetleges“ szó ugyanis, a melybe a kormánypárti bankigazgatók védelmezői belekapaszkodnak, nem vonatkozik a pénzüzetekre, hanem csupán a magánvállalkozókra, olyanokra, akik közvetlenül a maguk számlájára kötnek üzletet a kormányval. A fentebb felsorolt négy képviselő esete nem ez alá a pont alá tartozik, hanem az 1875. évi I. törvénycikk 2. §-ának c. pontja alapján bírálendő el, a mely minden tekintet nélkül az üzlet nyereséges vagy veszteséges minőségére, a nyereség esetleges vagy fixirozott voltára parancsolja, hogy a kormányval szerződés alapján állandó vagy tartós üzleti viszonyban álló pénzüzet elnöke, igazgatósági tagja és jogtanácsosa egyuttal képviselő is nem lehet.

Hogy pedig az osztálysorsjáték kibérlése 20 esztendőre üzleti viszonyt, még pedig tartós üzleti viszonyt teremtett a kormány és a bérlő intézet között, azt még a kormánypárt jogesavarói sem fogják a nevetségesség kockázatát nélkül tagadhatni.

Ha pedig a törvény intencióját veszszük fontolóra, akkor az ilyen kibuvókat éppenséggel felháborítóknak fogjuk találni. A törvény ugyanis legalább azt akarta megakadályozni, hogy olyan esetekben, a mikor az állam valamely pénzüzettel tartós üzleti összeköttetésbe lép, annak az intézetnek dolgait intéző igazgatóságban képviselők ne üljenek s így szembezőkő ne legyen az az érdeköszeütőközés, amely

Miben különbözik másoktól? Hisz neki is van szive, lelke, érzékenyebb, rajongóbb bizonyára, mint azé a másiké. Vagy tehet róla, ha az a hatalmas teremő erő vele testesítette meg a rutságot és a gyávaságot? Miért éppen vele? Nem tehetette volna-e ugyanezt azzal a másikkal? A ki nem égett volna el a saját tűzében, mert nincsenek nemesebb érzelmei, nincs önálló gondolatvilága, a ki fölött csak állatias ösztönök basáskodnak.

Simon zsidó azalatt a pár perc alatt, — míg ezek a kérdések keresztülillantak az agyán — tíz évet öregedett. A görnyedt háta még jobban kipuposodott, a vörös, szeplős arca megsárgult, mint némely színes virág, ha kénes gyufa fölé tartják, a csont, vékony karja pedig lelógott egészen a térdéig. A kétségbeesett ráncos arcával igazolta Darwin elméletének helyességét.

Az emberek megrémültek tőle és lassankint magára hagyták tenger bánatával. Az a nehéz bánat pedig még mindig a lelkén feküdt és szorongatta a torkát kegyetlen módon.

Aztán lassan megindult. Beszélni is kezdett, először morogva, aztán mindig hangosabban. A kik hallották szakgatott mondatait, szétvitték a faluban a hirt, hogy bizony szegény Simon megbolondult.

Mire odaért, ahol az utca balra kanyarodik a háza felé, szilaj, örületes szavak recsegetek ki a száraz, lapos melléből. Rémes monológját megszakította egy-egy köhögésroham. A szeme megtelt könnyel; kinjában véresre karmolta arcát és ideges

a képviselői kötelesség és az üzleti érdek között okvetlenül fenforog.

Azt mondhatnák erre, hogy fixirozott nyereségnél ez az érdeköszeütőközés nem létezik, mert a mikor egyszer már változatlan összegben meg van állapítva a kötelezett szolgáltatás, akkor az üzlet folytatásából az államérdekre kár vagy hátrány nem származhatik.

De ki áll jót érte, hogy a képviselői befolyás nem-e lett már értékesítve a nyereség fixirozásánál; vajjon, ha annak az intézetnek az igazgatóságában nem ül négy mameluk képviselő, nem-e nagyobb bérösszeg fizetését kötötte volna ki a kormány s így az intézet az alacsonyan fixirozott bérösszeg folytán 20 éven keresztül nagyobb nyereséggel zárja az üzletet, mintha képviselői közbejárás nélkül magasabb bérösszeggel lett volna kénytelen szerződni.

Aztán az üzlet folyama alatt még fixirozott bérösszeg mellett is ezer módjuk van a bankár-képviselőknek intézetük számára mindenféle állami kedvezményeket kieszközölni, ha nem is az államkincstár, de mindenesetre a nagyközönség érdekeinek rovására, a melyeket pedig megvédelmezni éppen úgy kötelessége a képviselőnek, mint a kincstár pénzüzetét.

Az állammal gseftelő bankárnak tehát a képviselőházban nincsen helye, akár maga, akár az általa igazgatott intézet gsefteljen.

Nemezis.

Pécs, 1897. március 18.

Az olvasó nyilván emlékezik még arra az izgalmas képviselőházi jelenetre, a mikor egy fiatal függetlenségi ember fölállt és a Háznak külön kinyert engedelmével legázolt egy kormánypárti képviselőt, a ki ebbeli minőségét illetéktelen haszonszerzésre használta öklével megfenyegette az elragadóan szép ibolyakék tavaszi eget.

Hirtelen fölhorkant, mint a sebzett vad. Meglátta a jegyző zöld kalapját, amint eltűnt a fehérre meszelt kocsma ajtajában. Eszeveszett düh lángja csapott föl az arcába és a vézna teste megremegett, a hogy a hideglelés halálravált betegnek szokott. Egy pillanatra megállt, míg az előtte heverő sáros karót fölkaphatta; aztán szaladt, amennyire a csámpás lábai megengedték.

Hamar be is ért a kocsma-udvarba. Óvatosan odacsuszott az ivó-szoba ajtajához, de nem volt benn senki. Tovább lopózott. Megkopogtatta a konyha-ablakot, de nem jött rá felelet. Hol lehetnek? Átszaladt az udvaron és gyorsan benyitott a lakásába. De ott se talált senkit. Kirohant az udvarra és elkezdte torka szakadtából kiabálni a felesége nevét.

Judith! Judith!

A hangja mindinkább sirásra vált, mert a felesége nevére felujultak az emlékezetében azok az érzelmes nyári napok, melyek úgy bevágódtak a szívébe, hogy nem tudja elfeledni soha — soha . . .

Ez az emlékezés kissé lecsendesítette és visszatámasztotta a lakásába. De mikor meglátta az üres szobákat, ismét örületes düh tört ki belőle és összezeszott mindent, a mi a kezébe került; beüvöltött minden sarokba, míg végre fáradtan, tehetetlenül ráesett a felesége ágyára és behörögte a két tenyerébe lelkének már százszor és ezerszer megcsufolt bánatát.

Ábrahám Ernő.

föl. Rögtön ez eset után hire ment, hogy a fiatal függetlenségi képviselő nem éri be ennyi babérral, hanem tovább haladva sikeresen megkezdett pályáját, az osztály sorsjáték körüli dolgok szellőztetésével fog a hazának újabb szolgálatot tenni. A dolog azonban elmaradt — egy pár hírlapi nyilatkozat révén leszedték a napirendről, mint ártalmatlan, botrányra nem alkalmas dolgot. Hogy miért nem került a képviselőház elé, azt akkor így magyarázták meg. Osztálysorsjátékosok kezében egy levél van, melyet Kossuth Ferenc írt az illető fiatal képviselőhöz s mely e képviselőre nézve súlyosan kompromittáló adatokat tartalmaz. Ezt a levelet a fiatal képviselőnek distanciáról fölmutatták s kijelentették, hogy nyilvánosságra hozzák, ha az illető el nem hallgat a botrányaival. Az illető elhallgatott, de a levél napvilágra került. Kiadta a „Házánk“ című újság tegnapi száma s e közlés szerint a levél így szól:

„Mikor lapomat megindítottam, még nem voltál országgyűlési képviselő, jogosan remélhettem tehát, hogy a legnagyobb lelkiismerettel és szorgalommal fogod kezelni lapomat, mely mellett jövődet megalapíthatod és szakítani fogsz azzal a könnyelműséggel, mely miatt még titkárságod ideje alatt megakartam válni tőled s mely könnyelműségben a pénzeket, melyeket oly célból adtam át neked, hogy fizess ki a kereskedőknél háztartásom számláit, te saját szükségleteid fedezésére fordítottad. A kereskedők feljöttek hozzám és én kénytelen voltam a számlákat kifizetni.

Hosszas kérésed és ígéreted után, hogy az ehhez hasonló dolgok többé ismétlődni nem fognak, megtartottalak tovább is magam mellett, sőt a történet dacára rád bízam lapom vezetését. Csalódtam. Te visszatértél régi életmódodhoz. Mielőtt ezen ítéletemet véglegesen kimondtam volna, formálisan megvizsgáltam a kiadóhivatai könyveit, mert azt hittem, hogy ez a formális vizsgálat mementó lesz arra, hogy ügyeidet rendezd a kiadóhivatalban. A napok multán megejtett tényleges vizsgálat arról győzött meg, hogy a pénzkezelése körül a legnagyobb rendtelenségek vannak. Bizalmamat most már teljesen elvesztettem veled szemben, és azt visszaadni nekem többé semmiféle ékesszólással nem lehet. Leszel szíves a 655 frtot nekem visszafizetni. S mert most már nem háztartásom apró kiadásairól, hanem egy komoly vállalatról van szó, természetesnek fogod találni, ha szolgálataidra többé nem reflektálok s az állást neked február 15-ére fölmondom, a mikor megszűnsz a 150 frtos fizetést tovább is élvezni. Magántitkári teendőidet régebb idő óta ugyanis csak hézagosan végzed s mert nekem színekurákra való pénzem nincs, ebbeli szolgálataidra ezután szintén nem reflektálok. Vedd tőlem, ki veled többé semmiféle pénzüzetben érintkezni nem akarok, ezt a tanácsot, mely az utolsó ebben az életben, hogy ne vállalj oly állást, a hol ennek betöltése együtt jár idegen pénzeknek a kezelésével. Maradj meg a politikai pályán. Fejleszd magadban azt az egy érzéket, melyből neked kevés jutott s mely érzék nagyon szükséges, ha mások pénzét kell kezelnünk. Mert mindenben lehetünk felületesek, könnyelműek, csak a mások pénzének kezelésében nem.“

Megjegyezni való, hogy akkor, mikor

erről a dolgról csak beszéltek, a hír fülébe jutott az Egyetértés című ujságnak is, melynek a többször nevezett fiatal képviselő is munkatársa. Az Egyetértés kérdőre vonta munkatársát, a ki tagadta egy ilyen levél létezését. Mégis e lap dolgozó társai nagyobb bizonyosság okáért hármaz küldöttséget indítottak el Kossuth Ferenchez, kitudni tőle is a dolog mibenlétét. E küldöttség előtt Kossuth Ferenc állítólag színtén kijelentette, hogy a levél nem létezik.

Ezek szerint csak két dolog van: vagy ez az előadás mese az Egyetértés től s akkor valóság lehet a levél; vagy ez az előadás felel meg a valóságnak s akkor is létezik a levél, de mint hamisítás.

A kérdés érdeméhez, magához a levélhez is, annak fenomenális tartalmához mindaddig nem szólhatunk, a míg hitelessége kiderítve nincsen. Most csak ennyit mondhatunk, mily alávaló viszonyok, akár az egyik, akár a másik eset a való. Alig tudjuk eldönteni, melyik a visszataszítóbb, de nekünk borzalmasabbnak, vakmerőbbnek és utálatosabbnak látszik, ha a levél hamisításnak találna bizonyulni. Elvégre azt eleget látjuk, hogy egy szegény ördög, ha pénzt biznak rá, megtanorodik. De hogy ártatlan emberek elvesztésére politikai fegyvernek becsutellenítő leveleket koholjanak és módot találjanak arra, hogy a nyilvánosság elé hozzák: ez hihetlenségig ér.

De mi hihetetlen ma már, mikor a polgárság dicsőségének tartja vállaira emelni azt, a kit inkorrektsege miatt pártja elejtett s mikor egy legfelsőbb orvosi fórum személyes vizsgálat nélkül egy előkelő sikkasztóra, hogy kimentse a törvény kezeiből, kimondja, hogy beszámíthatatlan állapotban utazott és vásárolt és sikkasztott két éven át a kormány megbízásából.

Hirek.

Pécs, 1897. március hó 18.

A tárcsa.

Hogy én, ki rendszeren csak ólomban szoktam a tárcákat elolvasni, most egyszer magam is ráadtam a fejemet arra, hogy ha nem is tárcát, de a tárcáról írjak, annak megvan a maga oka. Ugyanis meg akarom a nyájas olvasóval ismertetni, hogy miként is készülnek a tárcák. Mennyiben tudok ezen feladatnak megfelelni, azt a t. olvasó lesz szives megbírálani.

Először is megjegyzem, hogy tárcát az én kedvemre nem tud írni senki, mert vagy nagyon hosszúra nyújtja, amikor sok anyag van, vagy nagyon is hamar végét keríti, amikor meg éppen kézírathányban szenvedünk. Mindakettő nagy baj.

Másodszor ezek a tisztelt tárcáiró urak nem tudnak egyformán írni, egyszer úgy, mint másszor, hogy a szedő mindjárt első tekintetre kiszámíthatassa, mennyit fog a tárcsa kitenni, hány láb lesz (értve egy kis tárcasábot.) Aztán meg a papirt sem választják meg egyformán. Igaz, hogy a kiadó ad rendelkezésükre kutyanyelveket (igy nevezzük a kéziratnak szánt papirszeleteket), de ezzel nem bannak kellő lelkiismerettel.

Eleinte pazarolják. Tíz kutyanyelv is kell egy rövid tárcácskához. Később: mikor a potyapapir már fogytán van, négy kutyanyelvre is ráírnak egy hosszú tárcát. Tessék aztán itt kiigazodni.

Még a legrendesebben irnak azok, kik nem kapnak potyapapirt.

Aztán meg a themát sem választják meg úgy, ahogy kellene. Mindegyik jobbat akar írni. No ez legjobban sikerült egyik buzgó tárcáirónak, ki tárcákkal kezdte és regénynyel végezte.

Erre a híres íróra egyik bájos unoka-

hugom azt a megjegyzést tette: „akartam neki írni, hogy küldje be a félbemaradt regény folytatását; nagyon szép, valóban jól ír Jókai.“

Az sem járja, hogy ugy farsang idejében még az egyes jobb mulatságokról is tárcát irnak. Hát nem elég annak egy ujdonság? No de itt a mentség: ezt rendszeren szerelmes fiatal emberek cselekszik meg. Az ilyen tárcák hosszúságáról lehet megítélni, mennyire szerelmes az illető fiatal ember.

Vannak aztán reklám-tárcák. — Ezek hosszúságából lehet következtetni, mennyi pezsgőt, bort, vagy sajtot kapott érte az illető író.

Hát még a muszáj-tárcák. Minden héten készül legalább egy és habár az egész hétről szól, mégis pénteken délután készül már el.

Nem is emlitem az olyan tárcákat, melyekről a szedő már előre tudja, hogy az illető író egészséges e vagy beteg? (Értsd, van-e pénze vagy nincs.)

Sőt tudnék még sok okot felhozni arra, hogy miért nem tudnak mindezek az urak az én kedvemre tárcát írni. Még a főmunkatárs (az olló) is ellenem szokott esküdni. Vagy nagyon éles (ilyenkor hosszú a nyezett tárcsa), vagy egészen tompa (ilyenkor meg nagyon kurta.)

Több ízben hallottam panaszt nőktől, kiknek szintén nem lehet kedvökre tárcát írni. Vagy nagyon is szerelmes, vagy nincs bennök semmi szerelem; meg a vége sem felel meg mindig a hölgyek izlésének.

Ha pedig valamelyik tárcáiró még nem érzi találva magát, úgy még elmondom, hogy a legnagyobb bajom van a verses tárcákkal. Ezek sehogy sem mennek ki. A strófákat nem lehet akárhol megszakítani, s ahogy meg lehetne, úgy vagy nem tölti be a lábat, vagy nem fér bele.

Az sem az utolsó dolog, hogy némelyik író minden második vagy harmadik szó után egy pár pontot tesz. No persze, mikor nem találja meg a kellő kifejezést, hát hadd gondolja hozzá a nyájas olvasó. A másik tárcája meg csupa gondolatjellel van tele. A harmadik pedig csupa felkiáltó és kérdőjellel tölti meg a tárcáját. (Az ilyenek alkalmasint betegek.)

Még hölgyek is irnak tárcát. Ezek persze csak azért teszik, hogy a nevük megjelenjen az ujságban. (Ezek pedig egészségesek.)

Csak még azt említhetem fel, hogy a tárcák vagy nagyon kimenetesek, vagy éppen nincs bennük kezdősor. Ez is igen kellemetlen a tördelésnél.

Végül ajánlom a t. tárcáiró uraknak, hogy szerezzenek be maguknak egyforma papírost, egyforma nagyságu betűkkel írjanak, a sorok közti hézagot pedig cirkulussal mérjék ki.

Ha ezt megteszik, úgy én is megkedvelem a tárcákat, amint most is szeretem a tele pénzestárcát.

Mettőr.

Napirend 1897. március 19-én.

Naptár: péntek, márc. 19. — Róm. kath.: József. — Prot.: József. — Görög kel. (márc. 7.) Vazul. — Zsidó: Sch. Purim. — Nap kél 5 óra 50 perckor; nyugszik 5 óra 54 perckor. — Hold kél este 7 óra 9 perckor; nyugszik reggel 5 óra 37 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 7 Celsius fok meleg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő várható jelentékeny csapadék nélkül.

Színház: Kalmár Piroska vendégfelléptével „Szökimondó asszonyosság.“

— (Újabb sirleletek.) A pécsi takarékpénztár új palotájának telkén tegnap este ismét több ósrégi sirra bukkantak. Az értékes leletek felbontását azonban akkora

halasztották, mikor az illető területen a földhordással készen lesznek és akkor meghívott szakértő bizottság előtt fogják az ósrégi sírokat felbontani.

— (Új anyakönyvezetők.) A belügyminiszter Somogy vármegyében a nagybajomi anyakönyvi kerületbe Szőlősy Jenő segédjegyzőt, a nagy-berkibe Óvári Ferenc segédjegyzőt, a mocsoládiba Paál Zoltán segédjegyzőt, a babócsaiba Magyar Ernő segédjegyzőt, végül a csoknyaiba Gerő Jenő segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké kinevezte.

— (Pályázat.) A pécsi királyi törvényszék elnöke pályázatot hirdet a dárda királyi járásbiróságnál megüresedett szerbhorvát tolmácsi állásra. Pályázók köllőleg felszerelt kérvényeiket jövő hó elsejéig nyújtásák be Sável Kálmán, kuriai bíró törvényszéki elnökhöz.

— (Gondnokság alá helyezés.) A pécsi kir. törvényszék Ebert Teréz, 43 éves, rom. kath., volt rácgörcsönyi lakosnót elmebaj miatt, gondnokság alá helyezte.

— (Hering-lakoma.) A Vigadó derék vendéglőse, Hirci Ferenc, tegnap este vendéglőjében hering-lakomát rendezett, melyen igen nagyszámu és díszes társaság vett részt. A menut egy-egy szépen felgarnirozott hering képezte, melyre kitűnően csuszván Hirci jó borai, a lakomán csakhamar kitűnő hangulat keletkezett, melyet csak fokozott Jónás Jancsi bandájának hangulatkeltő játéka. A lakomának csak a késő éjjeli órákban lett vége.

— (Korai zivatar.) Mágocson, — mint levelezőnk írja — egész nyárias zivatar volt a napokban. Órahosszant dörgött és villámlott s hatalmas jégeső esett, mely szinte fehérre tette a földet. A zivatar csak is az esti órákban szűnt meg s a jég csak másnap reggelre olvadt el. A korai zivatar persze nagy feltűnést keltett a környéken és méltóan járult hozzá az eddig oly szeszélyes időjárás még szeszélyesebbé tételéhez.

— (Hivatalos tavasz.) Holnapután délelőtt 9 óra 16 perckor lép a nap a kos jegyébe, a mi kezdete a hivatalos tavasznak. És ezzel a nappal beáll a rövid éjszakák és hosszú napok évadja, a mit a mai nap jelez leginkább. Ma ugyanis a nap reggel 5 óra 52 perckor kelt és este 5 óra 52 perckor nyugodott; tehát kerek 12 óra volt a nappal s ugyanannyi az éjszaka. Holnaptól kezdve azonban hosszabbodnak a napok; holnap csak 4 perccel lesz a nappal hosszabb tizenkét óránál, de e hó végére már 1 órával és 39 perccel hosszabb lesz a nappal, mint az éjszaka, mert a nap folyó hó 31-én (szerdán) 5 óra 25 perckor kél és 6 óra 11 perckor nyugszik le.

— (A kik megveszik a saját áruikat.) Furfangos módon csapta be Cselle Lajos, Jeneski János és Jeneski Ferenc bedeghi baromfikereskedőket Felsőireghen Abonyi Ferenc, bedeghi illetőségű egyén. Ellopott tőlük egy alkalmas órában 14 forint értékű tojást s a lopás után másnapra elvitte hozzájuk a lopott árut és eladta nekik 3 forint 50 krajcárért. A kereskedők ekkor már rájöttek a lopásra s a

csendőrök el is fogták az adásvétel után Abonyit, a ki ekkor bevallotta, hogy a károsoknak eladott tojás volt az, a mit ellopott tőlük. A furfangos tolvajjal most a bíróság végez.

— **(Állatjárványok.)** A legújabb hivatalos kimutatás szerint Baranya megyében az állatjárványok állása a következő: sertésorbánc 1 községben 1 udvarban, sertésvész pedig 9 községben uralkodik. — Somogy megyében takonykór és bőrféreg 1 községben 1 udvarban, hólyagos kitűtés 1 községben 1 udvarban, sertésvész 16 községben lépett fel. — Tolnavármegyében a ragadós száj és körömfájás 1 községben 1 udvarban, sertésorbánc 2 községben 2 udvarban és sertésvész 6 községben uralkodik. Ezek szerint tehát az állategészségügy vidékünkön kezd jó állapotba jutni, a mi csak örömhír lehet gazdáinkra nézve.

— **(Purim.)** Izraelita polgártársaink most ülik a Purimot, az öröm ünnepét. Tegnap délután 5 órakor ünnepies istentisztelet volt az ünnep előestéje alkalmából az izr. templomban, valamint ma és holnap is ünnepies istentiszteletekkel ünneplik a farsang ünnepét, mely szerdán este kezdődvén, szombaton ér véget. A Purim alkalmából a Vigadóban holnapután (szombaton) este 8 órakor nagy Purim-bál is lesz, melynek bizonyára igen sok látogatója akad.

— **(Elhagyta a családját.)** Tóka Bernát, negyvenéves, tamási muzsikusz cigány, vagy husz év óta élt boldog házasságban a nejével, Jónás Lizával. Házasságukból két gyermek is született és a muzsikusz családja, úgy, a hogy, csak eléldégt. Tóka azonban mostanában sehogysem tudott kijönni a keresetéből s ezért sokszor emlegette, hogy megunta a nyomorúságot és más foglalkozás után néz. Egyszer aztán hiába várta haza a felesége és gyermekei; a férj csak nem jött és az egész községben sehol sem találták. Tóka eltávozott Tamásiból, de hogy hová megy, azt senkinek sem mondta meg. Felesége gyermekeivel a legnagyobb nyomorban maradt otthon s mikor napok után is hiába várta férje visszatértét, bejelentette az esetet a főszolgabirónak. A szolgabiróság most keresteti Tóka Bernátot, a ki elhagyta a családját.

— **(A tolvaj büntetése.)** Junk Ferenc, batinaei és Majos Ádám, herceg-mároki lakosoknál Nedelkovits Mladen lopást követett el és aztán megugrott. A csendőrség azonban elfogta a csavargó tolvajt és átadta a pécsi királyi ügyészségnek. A királyi törvényszék tegnap harmadféllelvi fegyházzal sújtotta a kézrekerült jómadarat, a kit most elzárólag büntetése kiállása végett a soproni fegyházba.

— **(Megszökött fiu.)** Kheibel Rudolf, pécsi születésű, 15 éves, róm. kath. vallású fiu Budapesten lakó szüleitől megszökött. A szülők fiuk szökését a kapitányságnak bejelentvén, az elrendelte a szökevény fiu köröztetését. Kheibel Rudolf magyarul, németül, lengyelül és tótul beszél, így hát bármerre vette is útját, mindenütt el tud igazodni, a mi valahol a rendőrség kezébe

nem kerül, a kik aztán visszaviszik a szüleihez.

— **(Vadorzók.)** Tegnap délután 5 órakor a budai vámháznál egy tüzöghi kocsit tartóztattak fel, melyen egy őzet és egy fácánt akart behozni a kocsis a városba. Mivel nem tudta igazolni magát, hogy a drága zsákmányra hol tett szert, igen gyanus, hogy nem-e vadorzók ejtették el az őzet és fácánt s ezért a szállítmányt, a rendőrség elkobozta s az ügy kiderítése végett megindította a vizsgálatot.

— **(Kutya-hajsz.)** Napok óta tart már az a botrányos állapot, hogy a kutyapecér urak a város főhelyén, a piacon és a Széchenyi-téren valóságos hajtóvadászatot tartanak a gazda nélkül járó kutyákra és rendőri asszisztencia, meg inasgyerekek ujongása közben vetik a hurkot a megkergetett állatok nyakára s hurcolják a vonító ebeket a kocsijukhoz, mely rendszeren pár száz lépésre cammog a hátuk megett. Ezt a felháborító, botrányos hajszát hogy miért épen a Széchenyi-téren üzik, azt nem tudjuk. Ide először is a kóborló és valóban veszedelmes ebek közül alig merészkedik be egy-egy; legfőleg a hazulról megszökött apró és ártatlan ebek jönnek erre s ezeket maig üldözik s rendőri asszisztencia mellett nagy hajszát után elfogják és undorodást keltő kegyetlenséggel bekaszlizzák a kutyapecér urak, addig a külső utcákon szabadon kóborolnak a nagy és veszedelmes ebek. Mért nem néznek arra kifelé a kutyapecérek, s mért választják ki a kutyapecér helyéül a Széchenyi-teret, ahol ma délelőtt is például a belvárosi templom körül két hős pecér üldözött egy apró kis kutyát, melynek a nyakán még védjegy is volt s a melléjük adott rendőr segítségével csak nagy hajszát után tudták elfogni. Ajánljuk ezt a botrányos dolgot a főkapitány figyelmébe.

— **(Térzene.)** A 44-ik gyalogezred zenekara f. hó 21-én (vasárnap) délelőtt 11 órakor a színház előtt térzenét tart.

— **(A pécsi kereskedelmi és iparkamara)** ma délután 3 órakor tartotta ülését a tagok szépszámú részvétele mellett. Littke József elnök, megnyitójában megemlékezik, hogy Fejérváry Géza b. új főispánt a kamara nevében üdvözölte; továbbá hogy Szeifritz Antal és Ullmann M. Károly kereskedelmi tanácsosi címmel lettek kitüntetve. A bor-anketten a kamara képviselői résztvettek, újabb felterjesztést fognak intézni a kereskedelmi miniszteriumhoz, hogy Ausztriában is hasonló intézkedések léptetessenek életbe. A kamara által szervezett elektro-technikai tanfolyam e hó elején megnyitott, a mi örvendetes tudomásul vétetett. Jelentkezett összesen 130 hallgató. A kamara nemcsak a tanfolyam szervezésével járó összes költségeket viseli, hanem a szükséges tankönyvek kiadásáról is gondoskodik. A vidéki hírlapírók nyugdíj szövetségébe a kamara pártoló tagul belépett. A folyó évi költségelirányzatot a miniszter jóváhagyta. Az első magyar irógyár, melyet éppen a pécsi keresk. és ipark. kezdeményezésére még Baross idejében alapítottak, oly helyzetbe jutott, hogy gyártmányait legkisebb mérvben belföldön helyezi el, a kamara min-

dent meg fog tenni saját hatáskörében a honi gyártmányok terjesztésére. Ezután mintegy ötrendbeli miniszteri leirat tudomásul vétetett. A magántisztviselők egyesületének támogatása ügyében a kamara már megtette a magáét, többet nem tehet. A tárgysorozat többi tételei is beható tárgyalás alá vétettek; lapunk zártakor azonban még a tárgyalás tovább folyik.

— **(Fellépett járvány.)** Megyénk Kárász községében a sertések között fellépett a sertésvész. Ezért a járványtól megszűnt község területét alispáni rendelet folytán zár alá helyezték.

— **(Csikók veszedelme.)** Vámoscher József, bródpusztai bérlőnek nagy akla van a pusztáján, melyben egy egész ménestevő csikót tartanak éjszakára bezárva. A csikók azonban most nagy veszedelemben forogtak, mert egy éjszaka az akol — ismeretlen okból — kigyuladt s a tüzet már csak akkor vették észre, mikor a tető lángokban állott. Szerencsére, még idejekorán kibocsájthatták a veszélyben levő állatokat, melyek azonban a tüztől megvadulva, szanaszét száguldtak a pusztában s csak másnap tudták őket nagynehézzen összefogdosni. A tulajdonosnak a tűz ezer forintot felüli kárt okozott, a mely azonban megtérül, mert az épület 6000 frtra volt biztosítva. A kácsfalui csendőrség a hivatalos vizsgálatot megtartotta a tűz keletkezési okának kiderítése végett, azonban a tűz okát nem sikerült kipuhatolni.

— **(Leégett házak.)** Ottóva József berkesdi lakosnak, szalmával fedett lakóháza ismeretlen okból kigyuladt és leégett. A leégett ház nem volt biztosítva s a tulajdonos kára 250 forintot tesz ki. — Szabó Károly dunaföldvári lakosnak a háza szintén leégett a napokban. A leégett ház 600 forintra volt biztosítva s így a tulajdonosnak 550 frtot kitevő kára részben megtérül. — A Bonyhád mellett Kismórágynon is tűz volt. Kalmár János lakóháza gyuladt ki, de a tüzet még idejekorán eloltották, úgy, hogy a kár csak hetven forintot tesz ki s mivel a ház biztosítva volt, a tulajdonos kárát tehát meg fogják téríteni.

— **(Nagy szalmatűz.)** Lipován a szérűskertben nagy tűz volt a napokban, mely három tulajdonos szalmakazlát emésztette fel. Az ismeretlen okból keletkezett tűz Néder Miklós szalmakazlában támadt s onnan átcsapott az özvegy Néder Ádámné tulajdonát képező kazalra, majd Raics Dobrán szalmakazlára és mind a hármat felemésztette. A kárvallott tulajdonosok vesztesége annál nagyobb, mert a leégett szalmakazlak nem voltak biztosítva.

— **(Megharapta a kutya.)** Özvegy Balogh Jánosné, nyul-utca 35. szám alatti lakosnak Jenő nevű kis fiát, Zwettkó Józsefné, Miklós-utca 12. szám alatti lakos kutyája ma reggel bal lábszárán megharapta. A fiu sebét Tolnai Vilmos dr. vette ápolás alá s bár az jelentéktelen, mégis kiégette, a harapós kutyát pedig a rendőrség megfigyelés végett a gypmesteri telepre szállította.

— **(Pályázatok a katonaiskolákban.)** A honvédelmi miniszter ma küldötte le a pécsi hatósághoz részletes kimuta-

tásait a közös hadsereg nevelő intézeteiben megürülendő helyekről. A folyamodók számára majdnem mindegyik intézetben van üres hely, így a károlyvárosi, a kőnigsfeldi, lobzóvi, nagyszebeni, trieszti, marburgi, liebenau, pozsonyi insbrucki, temesvári, kamefici, pétervárad, strassburgi katonai alreáliskolákban, illetőleg utász, tűzér, lovassági felső tanintézetekben. Aki kadét akar lenni, nyujtsa be a folyamodványát mielőbb, mert az alapítványi díjtalan és félfizetéses helyekre a pályázók nagy tömege miatt rövid határidőt tűzött ki a közös hadügyminiszter.

— **(Életunt inas.)** Juntlick József, sárbogárdi születésű, 17 éves lakatos-tanonc, felkerült Sárbogárdról Budapestre. Ott azonban sehogy sem tudott az élettel kijönni és végre is annyira beleunt a küzdelembe, hogy elhatározta, miszerint megvált az élettől. Tegnap este aztán kiment a Dunaparttra és belevetette magát a hullámokba. Tettét azonban idejekorán észrevették és kifogták a vízből. Most a kórházban ápolják az öngyilkosjelölt inast.

— **(Fatolvajok.)** Zsifkovics Máté, torjányi lakosnak fakészletét a napokban ismeretlen tolvajok megdézsmálták és 10 forint értékű fát elloptak belőle. A beremendi csendőrség a lopásról értesülvén, megindította a nyomozást a fatolvajok kipuhatólása iránt és el is fogta Kirchgessner Bálint, gáti és Johann Ferenc, veliskovcei lakosokat, a kik csakhamar beismerték, hogy Zsifkovics fakészletét ők dézsmálták meg.

az ellopott fát eladták. A kézrekerült fatolvajokat átadták a bíróságnak.

— **(Rosszul célzott.)** Lenc József báltaszéki lakos, Bejerti János ugyanottani lakossal összeveszvé a kocsmában, egy széket kapott fel és annak gyengén álló lábát kitörvén, azt akarta ellenfeléhez röpteni. Azonban rosszul célzott, mert a székláb a mellettük levő Schwarz Évát találta, a ki ki akarta őket békíteni, még pedig oly sulyosan, hogy vértől patakozó fejével esett össze. A verekedő ember tettét feljelentették a bíróságnak.

— **(Jámbor erkölcsök.)** A kaposvári kir. törvényszéki fogházban az idén annyira leszállott a rabok létszáma, hogy a vállalkozó munkások hiányában kénytelen a kosárfonó műhelyt bezárni. A mai csekély rablétszám nagyobb részét a szolgabíró által kihágásokért elítélt letartóztatottak teszik ki. Örvendetes dolog, ha ez csakugyan a nép erkölcsének javulását jelenti.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

Brood	felé 1904. sz.	személyv. reg.	5 ó. 35 p.
Budapest	" 1901. sz.*)	gyors " "	8 " 24 "
Bécs	" 8711. sz.**)	vegyes " "	8 " 29 "
Vinkovce	" 8702. sz.	személyv. " "	9 " 49 "
Budapest	" 1905. sz.	" " d. e.	11 " 34 "
Uj-Domb.	" 1953. sz.***)	vegyes " d. u.	2 " 44 "
Brood	" 1906. sz.***)	személyv. " "	4 " 20 "
Bécs	" 3701. sz.	" " " "	6 " 37 "
Brood	" 1908. sz.	" " este	8 " 18 "
Budapest	" 1903. sz.	" " éjjel	11 " 30 "

Saját műhelyében minden nemű javítás elkészítésére, ódon ékszerek átalakítására vésnöki munkák, nevezetesen monogrammok címer vésések, clichéek stb. készítésére ajánlkozik SCHÖNWALD IMRE Pécs, Király-utca (Hattyu épület.)

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“ XXV. évfolyamának második negyedére.

Az évnegyed közeledése alkalmából bizalomteljesen fordulunk lapunk olvasó közönségéhez, hogy előfizetéseiket minél előbb megújítani sziveskedjenek.

Lapunk iránya és magatartása marad a régi. Tántoríthatatlanul kitartunk pártunk, a függetlenségi párt eszméi és törekvései mellett s minden körülmények között határozott ellenzői leszünk fajunk, nemzetiségünk elnyomása ellen célbavett törekvéseknek.

Negyedszázados múltunk fölment bennünket a nagyhangú önreklamától: a kik eddigelé is lapunk olvasóinak gárdájához tartoztak, biztosra vesszük, hogy ezentúl is megmaradnak ott; mi pedig örködni, vigyázni fogunk, hogy minden egyes alkotmányunk

A tea felszolgálása előtt a társaság kísértelt a szabadba.

Az átázott uton a hölgyeknek fel kellett ruháikat fogni s Vanda nem minden negédeség nélkül mutogatta lábacskaikat.

Helén a jegyepár előtt haladt.

— Mégis nagyobb lába van, mint nekem — gondolta magában Wiek kisasszony . . .

A völgyet szegélyező magaslatokat gyönyörű szivárvány hidalta át.

Ennek láttára Vanda tapsolni kezdett s ezt a tü-neményt „isteninek“ találta.

Völegénye sötétben tekintett rá s aztán Helénre nézett. Ez utóbbi most mögöttük állt az erdőszélen, az alkony pirjától borítva, nyugodt mosolylyal ajkai körül.

Tea után következett a szokásos zenei élvezet. De Helén, mihelyt a lámpákat meggyújtották, visszatért olvasmányához.

Egon zavarta meg ebben.

— Szabad tudnom, ki ez a szerencsés szerző?

— Ó, igen tudós szerző és nagyon érdekes egy könyv. De önre nézve még érdekesebb, mint rám.

— Rám nézve? Erre kíváncsi vagyok. Mert szégyenszemre meg kell vallanom, hogy nem valami nagy barátja vagyok a könyveknek. Szabad megtekintennem?

— Bizonyára.

Felütötte a címlapot s Holberg vállain át olvasta.

Leo nem felelt s Vanda csak most vette észre, hogy az lángoló tekintettel követi Helént, a ki Egonnal vizsgálta a láthatárt.

A féltékenység feltámadt ifju szívében.

— Leo — ismétli Vanda indulatosan — Leo, nem hallod? zivatar jó, induljunk!

Leo rátekinett a haragos arcocskára s vad hahotába tört ki.

— Zivatar? — mondja dult vonásokkal. — Mit bánom én! A villám legalább gyorsan öl.

— Leo, nem értelek — suttogja Vanda, kit a fájdalom és harag csaknem sirásra indítanak — mit tegyék, mit gondolnak a többiek.

Leo ismét rátekinett, megragadta kezét s letérdelt előtte:

— Bocsáss meg!

A társaság bámulva s tanácstalanul állott e jelenet láttára, csak Egon találta bátyjának ezt a viselkedését inkább nevetségesnek, mint nyugtalanítósnak.

— Itt a helyed, a hová való vagy — mondá aztán — menyasszonyod lábainál! . . . De hol is jártál az egész idő alatt? — Induljunk hát, mert már szél is kerekedik.

A szél a hegyekről sűrű felhőtömegeket hajtott maga előtt s ezek a völgy felett vésztyóslóan kavargottak egymás közt, de a társaság mégis haza ért a zivatar kitörése előtt.

ellen intézett merényletet olvasóinknak tudomására hozzuk, hogy míg nem késő, a nemzet millióinak összesége megakadályozhassa.

Igen természetes, hogy visszhangja leszünk az ország szivéből, a fővárosból a politika hullámai közé dobott eszméknek; de igyekszünk azokat mindig a helyi körülményekhez képest mérlegelni és magyarázni.

E mellett fokozottabb gondoskodásunk tárgyát fogja képezni szűkebb hazánk: vármegyénk és városunk minden néven nevezendő ügye. Éberren fogunk örködni, hogy újabb klikkek és konventikulumok létre ne jöhessenek, melyek a közszellem, a közjólét megrontására, a közvélemény meghamisítására irányulnak.

Közleményeink mindig aktuális érdekűek s kipróbált tehetségű hivatásos hírlapírók, lapunk belső dolgozó társai, dolgozzák föl napról-napra az egybegyűlt anyagot, a kiknek főtörekvésük, a lap minden rovatát érdekesen, és mi fő, kellő irodalmi színvonalon tartva előállítani. Gondoskodásunk tárgyát fogja az is képezni, hogy édes hazai nyelvünk idegenszerű szó- és mondatfüzésekkel lapunk hasábjain el ne rontassék, hanem kizárólag a nemzeti kultúra és Geniusz szolgálatában teljesítse misszióját.

Lapunk tartalma és beosztása marad a régi. Engedve több oldalról jövő fölszólításnak, regénycsarnokunkat továbbra is fenntartjuk s fölváltva hol egy eredeti, hol egy fordított regényt adunk könyvalakban.

Midőn végül még köszönetet mondánk olvasóinknak a multban tanusított páratlan s nagybecsült támogatásukért, kérjük azt a jövőre nézve is, igérvén, hogy azt megérdemelni ezentul is feladatunknak fogjuk tekinteni.

Szerényebb viszonyok közt élő elvtársaink számára ezentul is kiadjuk heti kiadásunkat, mely kivonatosan tartalmazza mindazokat a közleményeinket, melyeket egyáltalában elég jelentékenyeknek tartunk arra nézve, hogy minél szélesebb körben ismertessenek.

Lapunk előfizetési ára; és pedig a napilapé negyedévre 2 frt 50 kr, a heti lapé negyedévre 75 kr.

Hazafias tisztelettel

a
„PÉCSI FIGYELŐ“
szerkesztősége és kiadóhivatala.

Művészet, irodalom.

○ A szultán. Ligeti Mari, volt kedvencünknek, Peterdi Sándor a délvidéki színiszövetkezet igazgatója társulatának primadonnája tegnap este mutatkozott be a közönségnek a „Szultán“ címszerepében. És mindjárt hozzá is tehetjük, hogy ez a bemutatkozás a legszebb sikerrel, teljes és elvitázhatatlan diadallal járt; ami pedig sokat, nagyon sokat jelent, ha tudjuk, hogy Szelim szultán szerepe Juhász Ilonának is egyik legszebb és legjobb alkotását képezi, mely-

lyel szinte elkényeztette már a közönséget. A tegnapi közepes számú, de elegáns és szép közönség ennek a hatása alatt is lehetett, mert csak egy bátorító tapssal sem köszöntötte a belépő vendéget, aki kedves megjelenésű és megnyerő külsejű szinpadai alak. Első énekszámát után azonban felzúgott a taps és aztán kitört minden énekszámát után s a Roxelán-keringőt pedig meg is ujrátáta a mindinkább lelkesülő publikum, ki pedig nagy figyelemmel kísérte a vendég egész alakítását. Mindenekelőtt Ligeti Mari azon kevés énekesnők közé tartozik, akik játszani is tudnak; hangja, a mely megnyerő és érzéssel teljes, a prózai mondani valóját is fel tudja ruházni a közvetlenség hatásával és szivhez szól s a szivhez talál. Kiejtése még éneklés közben is érzelmes és tiszta, a mi szintén ritkaságszámba megy, mert énekesnőink legtöbbször az énekszámok szövegét mindig feláldozza a skála-művészet rovására. Végül a hangja, az a legszebb terjedelmű, erős és érces, mégis hajlékony és kifejezéssel teljes hang, mely úgy a mély fekvésekben, mint a magas regiszterekben egykép hatásra képes. Szóval Ligeti Mari a tegnapi szép sikert, melyet kivívott és azt a fogadtatást, melyben a közönség részesítette: valóban megérdemelte és szerződtetése csak előnyös lesz Somogyi társulatára nézve, mert Ligeti Mari ez első estén is meghódította már a közönséget.

Az előadás egyebekben a régi szereposztással került színre, csak Kézdi Juliska

Milyen komor otthon! Önkéntelenül is ez a gondolat villant meg a hazatérőkben, amint a felhőkötől elcsúszott várudvaron áthaladtak.

A sötétszürke égbolt oly fenyegető, oly haragos, hogy a villámok cikázása mintegy a düh kitörésének látszik; az erdő hullámszik és zug; csak a várkastély áll az általános felindulás közepette hallgatagon, nyugodtan várva a haragos isten mennyköveit. . .

Ah, mily megkönnyebbülés, a mikor a zivatar rettenetes fenségében már elvonult, az örvények mélyéből felrázott visszhang elcsendesedik s az égbolt tiszta kékje mosolyog a megszakgatott felhőkön át.

A kastély ablakait egymásután tárták ki, hogy a balzsamos levegőnek utat nyissanak.

Vanda a kiállott félelemtől halványan lépett be a terembe, hol az urak és Helén a zivatar alatt tartózkodtak, miközben ő társalkodónőjével szobájába menekült, a hol a redőnyöket bezáratta, hogy a villámlást ne lássa, és fejét vánkosaiba rejté, hogy a dörgést ne hallja.

Wiek papának csókra nyujtá arcát s erősen bizonykodott a grófnak, hogy a villámnak valahol le kellett csapnia, mert egy olyan csattanást hallott, de olyan csattanást —

— De, hol van Leo?

Tekintetével Helént látszott kérdezni, a ki egy könyvvel ülésben az erkélyes ablak mélyedésében ült.

Leo hollétéről senki sem tudott felvilágosítást adni.

Vandát nyugtalanság fogta el.

— De kedveském — nyugtatá meg az öreg Wiek leányát — Leo szobájában lesz.

— És én — mondá Egon — tizet teszek egy el-

len, hogy Leo dörgés és villámlás dacára valami pamlagon elaludt. A hegymászás kifárasztotta. Én ismerem bátyámat.

— Azt mindjárt megtudhatjuk — mondá a gróf megrántva a csengettyűt.

A keresésre küldött szolga nemsokára visszatért a jelentéssel, hogy Holberg ur nincsen a szobájában.

Csak nem ment a zivatarban sétálni?!

Egon erre is képesnek tartotta bátyját.

— Kérem, kisasszony, kalapomat, ernyőmet! — kiáltá Vanda ijedten. — Ah, kedves atyám, jöjj velem! Egon, kísérjen el ön is!

A nyugtalanság általános lőn. Helén is késznek nyilatkozott a keresésre indulni.

Ekkor jelentette egy elősiető szolga, hogy Holberg urat a templomból látta jönni az udvaron keresztül s Leo nyomban meg is jelent a küszöbön.

Menyasszonyának, ki őt örömkialtással, majd szemrehányásokkal fogadta, mogorván vallotta meg, hogy a zivatar alatt a templomban volt.

Általános elcsodálkozás fogadta ezt a vallomást.

Egon hangosan felkacagott jámbor bátyja hallatára, a miért Wiek kisasszony szigoruan rendre utasította. Mi van ebben nevetséges? Valóban hol lehetne az ember nagyobb biztonságban, mint az isten házában?!

A gróf fejét csóválva nézett úcsására.

szép szerepét, Déliát játszotta új próbálkozó, Ráthonyi Stefánia, aki azonban aligha volt tisztában a szerepével, mert jobban csak a statiszták feladatát töltötte be és se nem beszélt, se nem játszott, se nem énekelt. — Hegyessi Róza a régi jó és kedves Roxelán volt; Perényi is megálta a helyét Gaszton szerepében. A humoros részről Polgár (Ali), Boross (Bimbasi) és Erdélyi (Bülbül) gondoskodtak s Polgár különösen egy-két aktuális krétai viccel keltett derűt-séget, bár sok helyen tulásba vitték — különösen Boross — a banális és csak a karzatnak tetsző humorizálást. (→)

○ **A színészkongresszusról.** Az országos színészegyesület kongresszusa tegnap folytatta ülését Budapesten. A mi színházunk kiküldöttei közül Baghy Gyula szerepelt most, aki azt indítványozta, hogy az alapszabályok módosítása — mivel nincs kellően előkészítve az ügy — vétessék le a napirendről. Baghy ez indítványát a közgyűlés el is fogadta.

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése márc. hó 18-án.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pénzügyi tárca általános tárgyalásánál ma az első szónok Rakovszky István volt, a ki azt mondja, hogy manapság a nemesség adómentessége helyébe a nagytőke adómentessége lépett. Határozati javaslatot nyújtott be a tőzsedadó behozatala és a földadó leszállítása tárgyában.

Telegdy József a gazdasági szeszgyártás támogatását kéri és a költségvetést elfogadja.

Okolicsányi László a dohánytermelési mizériákról és a fogyasztási adórendszerről beszél. A költségvetést elveti.

Brázay Kálmán beszélvén még a fogyasztási adóbérletről, felállott Lukács László pénzügyminiszter, hogy feleljen az elhangzott kifogásokra. Kossuth Ferenc azon állításával szemben, hogy igazságtalan kiadások vannak a költségvetésben azt mondja, hogy a bevételek is szaporodtak. A valutarendezésre vonatkozólag előbb be kellett vonni a bankjegyeket, s csak ezután kezdhetők meg a készfizetések. Az adóreform még előmunkálat alatt van; nem áll azonban, hogy elhanyagolja gazdasági érdekeinket. A tőzsedadót a miniszter is akarja; de előbb magának a tőzsdének végleges szervezését kell véghez vinni. A szeszgyártást támogatni igéri, a dohánytermelési mizériákon segíteni van szándéka, a fogyasztási adókat szintén reformálni akarja. Kérdés, hogy igazságos-e a földadó leszállítása; ezt a kérdést kell előbb tisztázni. Az önálló jegybankot ellenzi.

A miniszter beszéde után a pénzügyi költségvetést általánosságban a többség elfogadja. Kossuth Ferenc indítványát az önálló jegybankra vonatkozólag és Rakovszky Istvánét a tőzsedadó behozatala iránt a többség elveti. Rakovszky Istvánnak a földadó leszállítása tárgyában be nyújtott határozati javaslatára vonatkozólag névszerinti szavazásban 85 szótöbbséggel el-

vetik, mellette szavazott 44, ellene 129 képviselő — távol volt 245.

Holnap megkezdik a pénzügyi tárca részletes tárgyalását.

TÁVIRATOK.

— **Királyunk látogatása az angol királynőnél.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunk tegnap meglátogatta Cannesben az ott tartózkodó Victória angol királynőt.

— **Kitüntetett tanácsnok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király Matyska Alajos fővárosi tanácsnoknak a vásárcsarnokok létesítése körül szerzett érdemei megjutalmazásául a Ferenc József-rend lovagkeresztjét adományozta.

— **Minisztertanács.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap délután több órás minisztertanács volt, a melyen folyóügyek nyertek elintézt.

— **A kvótaemelés a törvényhatóságoknál.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Jász-Nagykun-Szolnok megye tegnapi közgyűlésén Heves megyének a kvótaemelés ellen irányuló átirata volt kitűzve tárgyalásra. A felirat mellett szavazott 62 bizottsági tag, ellene ugyanannyi, mire Almásy Géza főispán a felirat ellen döntött s ilyképp főispáni szavazattal lett meghozva a határozat, mely szerint a vármegye közönsége a hevesi átirat fölött napirendre tér és a kormánynak a kiegyezési tárgyalásokban tanúsított magatartásáért bizalmat szavaz. — Bihar-megye is egyszerűen tudomásul vette a hevesi átiratot. — Debrecen városának jog- és pénzügyi bizottsága a kvótaemelés ellen feliratot javasol a közgyűlésnek.

— **Pichler Győző lovagias ügye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pichler Győző képviselő a „Hazánk“ című lapban ellene megjelent cikk miatt párbajra hívatta ki Jancsó Dezső helyettes szerkesztőt. Az ügyben Keglevich István elnökle alatt becsületbiróság fog dönteni, Pichler Győző részéről a becsületbiróság tagjai Hentaller Lajos és Komjáthy Béla, orsz. képviselők; Jancsó Dezső részéről Bolgár Tivadar és Ivánka Imre, orsz. képviselők. A becsületbiróság holnap ül össze.

— **A kongrua rendezése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A katolikus papok jövedelmeinek és javainak összeírási ívei már csaknem mind beérkeztek az országos kongrua-bizottsághoz, a mely néhány hét múlva megkezdí működését.

— **Érik a háboru.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A görög kormány új negyvenmillió kölcsön iránt folytat tárgyalásokat. A hivatalnokok fizetését tíz százalékkal le akarja szállítani, hogy a hadi költségeket fedezhesse.

A Krétába szánt olasz csapatok készen állnak az indulásra. A Krétánál időző nemzetközi hajóraj parancsnokai minden pillanatban várják a rendeletet a blokádnak megkezdésére.

A nagyhatalmak Belgiummal tárgyalnak, hogy, miután ő egészen semleges, adjon egy belga tábornokot Kréta kormányzójául.

Thesszáliában a felvonult görög-török csapatok lázasan várják a háboru kitörését.

Hajórajunk egyik hajóját, a „Sebenico“-t, Kréta mellett a diai öbölben a felkelők megtámadták. A hajó rájuk ágyuzott és élelmi hajójukat elsüllyesztette.

A nagyhatalmak tengernagyjai ma Krétában proklamáltak a sziget autonómiáját.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

100 ezer drb.

tökéletesen
fajtiszta

ültetésre kitűnően alkalmas

gyökeres

Rupestris Monticola

eladó

Ezere 22 frt.

Siptár Lajosnál

Pécsett, Nagy-Flórián u. 16. sz.

Legujabb,

legolcsóbb

és

legizlésesebb

női és gyermek kalapok

kaphatók

Fon Berta és nővére

divatárusnőknél Széchenyi-tér 7.
Városházával szemben.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

os. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

Pécsett, király-utcza.

7655. sz.
tkv. 1896.

Arverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Özv. Loboda Ilésné szül. Tóth Judit laskói lakos 7655/896 sz kérvénye folytán a végrehajtási árverés Varga József laskói lakos végrehajtást szenvedő ellen 180 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. jbiróság területén levő Laskó községben fekvő a laskói 18 sz. tjkvben felvett 143 hrzasz. 149 sorsz. házra és belsősegre, továbbá a 3 és 4 rdsz. legelő és erdő illetőségre 502 frban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi ápril. 7-én d. e. 10 órakor Laskó községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 50 frt, 20 kr. készpénzben, vagy az 1881 ik évi 60-ik törvény czikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-dik évi nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-c. 170. §-a értelmében a bánat pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbiróság mint tkvi hatóságnál 1896. évi október hó 25-ik napján.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

22760. sz.
tlk. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Frankenthaler Adolf végrehajthatónak, Nagy Zsófia férj. Kiss Jánosné végrehajtást szenvedő ellen 140 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbiróság területén levő, Magyar-Peterd község határában fekvő, a magyar-peterdi 55. sz. tjkvben I. 1/4 telekre, 74. hszsz. 37. sorsz. házra, udvartér és kertre 96, 142 hszsz. kertekre 3746 frt becsárban + 1709 és 1718. hszsz. pincze és szőlőre, 236 frt becsárban, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi április hó 10. napján d. e. 9 órakor Magyar-Peterd község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 374 frt 60 krt és 23 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsett, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál, 1896. évi deczemb. hó 14. napján.

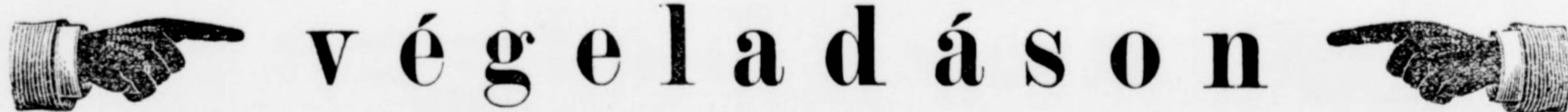
Bogyay Pongrác
kir. tszéki bíró.

Üzlet-feloszlatás.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy helybeli

divat-, vászon- és kézmű-áru üzletemet a „menyasszonyhoz“, király-utcza

véglegesen feloszlatom, ennéltozva alant felsorolt árucikkeket sokkal olcsóbban mint bármely más

kiárusítom; ajánlom tehát ezen a vételre kínálkozó jó alkalmat felhasználni és bevásárlásait nálam megtenni.

Teljes tisztelettel

Rothmüller Károly.

NAGY RAKTÁR: Legdivatosabb ruhakelmék, francia és belföldi kretonok, voiles, satinlissé és foulard, rumburgi, hollandi, szepesi, sziléziai len- és ezerna-vásznak, kanavász, inlet, grádli és damaszt ágyneműek, chiffon, valódi szepesi asztalneműek és törülközők, angol zsebkendők, butorkelmék, matracszövetek és ágyterítők, minden fajta szövet- és csipke-függönyök, futó- és salon szőnyegek, belföldi és valódi angol gyapju-szövetek, férfi és női belés-cikkek és minden a kézmű-áruhoz tartozó egyéb cikkek.

Üzlethelyiségem egészben vagy egyes részekben bérbbe adandó!

Üzlethelyiségem egészben vagy egyes részekben bérbbe adandó!